

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 763

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 octombrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII	
186.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere	12.	— Decizie privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 31 octombrie—4 noiembrie 2011
	2-5		10
766.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	5	Decizia nr. 1.013 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 1 lit. b) și ale art. 282 ¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă	
	*		11-12
188.	— Lege privind gestionarea taxelor colectate în cadrul aplicării politicii agricole comune și care fac parte din sistemul de finanțare al fondurilor europene pentru agricultură, precum și din sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene	Decizia nr. 1.063 din 14 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373 ¹ alin. 2 și 5 din Codul de procedură civilă	
	5-9		13-14
768.	— Decret pentru promulgarea Legii privind gestionarea taxelor colectate în cadrul aplicării politicii agricole comune și care fac parte din sistemul de finanțare al fondurilor europene pentru agricultură, precum și din sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene	DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU	
	10	120.	— Decizie pentru desemnarea reprezentanților Guvernului României în cadrul Consiliului Național Tripartit pentru Dialog Social
			15

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 13 aprilie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (11), cu următorul cuprins:

„(11) Modalitățile de informare și consultare a salariaților prevăzute la alin. (1) se definesc și se aplică în baza principiului eficienței, astfel încât să se asigure exercitarea efectivă a dreptului de informare și consultare transnațională a salariaților și să se permită luarea unor decizii eficiente de către întreprinderi sau grupuri de întreprinderi.”

2. După articolul 2 se introduc două noi articole, articolele 21 și 22, cu următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Informarea și consultarea salariaților se efectuează la un nivel relevant de conducere și de reprezentare, în funcție de subiectul tratat.

(2) În sensul alin. (1), competența comitetului european de întreprindere și domeniul de aplicare a procedurii de informare și consultare a lucrătorilor, reglementată de prezenta lege, se limitează la aspectele transnaționale.

(3) Aspectele transnaționale prevăzute la alin. (2) sunt acele aspecte care se referă la întreprinderea de dimensiune comunitară sau grupul de întreprinderi de dimensiune comunitară, ca întreg, ori la cel puțin două întreprinderi sau filiale, sucursale ori alte sedii secundare ale unei întreprinderi sau ale grupului, situate în două state membre diferite.

(4) În stabilirea caracterului de transnaționalitate a unui aspect se iau în considerare, indiferent de numărul de state membre implicate, nivelul de conducere și de reprezentare pe care îl implică, precum și amploarea posibilelor efecte asupra forței de muncă europene sau care presupun transferuri de activități între state membre.

Art. 22. — (1) Informarea și consultarea comitetului european de întreprindere sunt corelate cu informarea și consultarea organismelor naționale de reprezentare a salariaților, ținând seama în mod corespunzător de competențele și sfera de intervenție a fiecăreia dintre acestea și de principiile enunțate la art. 21.

(2) Modalitățile de corelare a informării și consultării comitetului european de întreprindere cu informarea și consultarea organismelor naționale de reprezentare a salariaților sunt stabilite prin acordul prevăzut la art. 19.

(3) În lipsa modalităților prevăzute la alin. (2) și în cazul în care se prevăd decizii care ar putea să producă modificări importante ale organizării muncii sau ale contractelor colective de muncă, procesele de informare și de consultare se desfășoară concomitent, la nivel național, de ramură sau grup de unități, după caz, și în cadrul comitetului european de întreprindere.

(4) Exprimarea unui punct de vedere de către comitetul european de întreprindere nu aduce atingere capacității conducerii centrale de a organiza consultările necesare, respectând, în același timp, termenele prevăzute de legislațiile și/sau practicile naționale.”

3. La articolul 4, după punctul 7 se introduce un nou punct, punctul 7¹, cu următorul cuprins:

„7¹. *informare* — transmiterea de date de către angajator către reprezentanții salariaților pentru a le permite să se familiarizeze cu subiectul tratat și să îl examineze în cunoștință de cauză; informarea se face într-un moment, într-un mod și cu un conținut corespunzător, pentru a permite reprezentanților salariaților să examineze problema în mod adecvat și să pregătească, dacă este cazul, consultarea;”

4. La articolul 4, punctele 8 și 12 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„8. *consultare* — schimbul de opinii și stabilirea unui dialog între reprezentanții salariaților și conducerea centrală sau orice alt nivel de conducere. Consultarea are loc:

a) într-un moment, într-un mod și cu un conținut corespunzător, pentru a permite reprezentanților salariaților să elaboreze un punct de vedere;

b) pe baza informațiilor puse la dispoziția reprezentanților salariaților privind măsurile propuse la care se referă consultarea;

c) fără a afecta responsabilitățile conducerii;

d) într-un termen rezonabil, care poate fi luat în considerare în cadrul întreprinderii de dimensiune comunitară sau al grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară;

.....
12. *state membre* — statele membre ale Uniunii Europene și celelalte state aparținând Spațiului Economic European.

Pentru stabilirea numărului de salariați, în cazul întreprinderilor de dimensiune comunitară și al grupurilor de întreprinderi de dimensiune comunitară, se ia în calcul numărul mediu de salariați, inclusiv salariații încadrați cu contract individual de muncă cu timp parțial, angajați în cursul a 2 ani anteriori datei la care s-a inițiat negocierea prevăzută la art. 8.”

5. După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 7¹, cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. — (1) Conducerea fiecărei întreprinderi din cadrul grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară, a fiecărei filiale, sucursale sau a fiecărui sediu secundar al unei întreprinderi de dimensiune comunitară, precum și conducerea centrală ori conducerea centrală prezumată în sensul art. 5 alin. (1) lit. c) a întreprinderii sau a grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară sunt responsabile de obținerea și transmiterea către părțile interesate de aplicarea prezentei legi a informațiilor necesare deschiderii negocierilor prevăzute la art. 8, în special a informațiilor referitoare la structura întreprinderii ori a grupului și la efectivele sale.

(2) În sensul alin. (1), prin *parte interesată* se înțelege salariații și reprezentanții salariaților unei întreprinderi sau ai unui grup de întreprinderi de dimensiune comunitară, conducerea centrală situată în România, reprezentantul conducerii centrale în România, în cazul în care a fost desemnat, sau, în absența unui astfel de reprezentant, conducerea centrală prezumată în sensul art. 5 alin. (1) lit. c).

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) se referă în special la informațiile privind numărul de salariați prevăzut la art. 4 pct. 4 și 6.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt necesare pentru a permite salariaților sau reprezentanților acestora să adreseze cererea privind inițierea negocierilor pentru constituirea comitetului european de întreprindere sau pentru instituirea procedurii de informare prevăzută la art. 8 și nu pot fi condiționate de primirea acesteia.”

6. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Grupul special de negociere este compus din membrii desemnați sau aleși în număr proporțional cu numărul de salariați angajați în fiecare stat membru de către întreprinderea de dimensiune comunitară sau de grupul de întreprinderi de dimensiune comunitară, alocându-se fiecărui stat membru câte un loc pentru fiecare tranșă de salariați angajați în statul membru respectiv care reprezintă 10% din numărul de salariați angajați în toate statele membre în ansamblu sau o fracțiune din tranșa respectivă.”

7. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Pentru asigurarea continuității în cadrul grupului special de negociere în situații prevăzute de regulamentul de organizare și funcționare, se constituie o listă de rezervă, alocându-se fiecărui stat membru câte un înlocuitor pentru fiecare tranșă de salariați angajați în statul membru, respectiv care reprezintă 10% din numărul de salariați angajați în toate statele membre în ansamblu sau o fracțiune din tranșa respectivă.”

8. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Conducerea centrală situată în România este informată cu privire la componența grupului special de negociere și a persoanelor care figurează pe lista de rezervă, precum și asupra deschiderii negocierilor.

(2) Conducerea centrală informează, de asemenea, conducerile filialelor, sucursalelor și ale altor sedii secundare ale întreprinderii de dimensiune comunitară, conducerile întreprinderilor care compun grupul de întreprinderi de dimensiune comunitară, precum și organizațiile europene competente ale salariaților și ale angajatorilor, consultate de Comisia Europeană în baza art. 154 al Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene.

(3) Obligația de informare revine părților.”

9. La articolul 16, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Grupul special de negociere are dreptul de a se reuni anterior și după fiecare reuniune cu conducerea centrală, dispunând de toate mijloacele necesare comunicării, fără ca reprezentanții conducerii centrale să fie prezenți la reuniunile respective.

(3) În scopul realizării atribuțiilor sale, grupul special de negociere poate fi asistat de către experți, la alegerea sa, care poate cuprinde reprezentanți ai organizațiilor sindicale prevăzute la art. 14 alin. (2). Experții și reprezentanții sindicali respectivi pot asista, cu titlu consultativ, la reuniunile de negociere, la solicitarea grupului special de negociere.”

10. La articolul 19, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Acordul nu aduce atingere drepturilor la informare și consultare ale salariaților, prevăzute de legislația română în vigoare.”

11. La articolul 20, literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) componența comitetului european de întreprindere, numărul de membri, repartitia locurilor, ținând seama de necesitatea unei reprezentări echilibrate a salariaților în funcție de activități, categorii și sexe, precum și durata mandatului membrilor;

c) atribuțiile și procedura de informare și consultare a comitetului european de întreprindere, precum și modalitățile de corelare a informării și consultării comitetului european de întreprindere și a informării și consultării organizațiilor naționale de reprezentare a salariaților, cu respectarea principiului enunțat la art. 21;”.

12. La articolul 20, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) după caz, componența, modalitățile de numire, atribuțiile și modalitățile de reunire a comitetului restrâns constituit în cadrul comitetului european de întreprindere;”.

13. La articolul 20, litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) data de intrare în vigoare a acordului și durata acestuia, procedura de modificare sau încetare a acordului, condițiile și procedura de renegociere a acestuia, inclusiv, după caz, atunci când intervin modificări ale structurii întreprinderii de dimensiune comunitară sau a grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară.”

14. După articolul 21 se introduce un nou articol, articolul 21¹, cu următorul cuprins:

„Art. 21¹. — (1) În cazul în care intervin modificări semnificative ale structurii întreprinderii de dimensiune comunitară sau a grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară și, fie în absența unor dispoziții prevăzute de acordurile în vigoare, fie în cazul unor conflicte între dispozițiile prevăzute în două sau mai multe acorduri aplicabile, conducerea centrală inițiază, din proprie inițiativă ori în urma primirii unei cereri scrise din partea a cel puțin 100 de salariați sau a reprezentanților acestora din cel puțin două întreprinderi ori filiale, sucursale sau alte sedii secundare situate în cel puțin două state membre diferite, negocierile prevăzute la art. 8.

(2) Cel puțin 3 membri ai comitetului european de întreprindere existent sau ai fiecăruia dintre comitetele europene de întreprindere existente sunt desemnați ori aleși membri ai grupului special de negociere, în afara membrilor aleși sau desemnați în aplicarea dispozițiilor prevăzute la art. 11—14.

(3) Pe durata acestor negocieri, comitetul european de întreprindere existent continuă să funcționeze în conformitate cu modalitățile adoptate prin acord între membrii acestui comitet și conducerea centrală.”

15. La articolul 24, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Membrii comitetului european de întreprindere sunt aleși sau numiți în număr proporțional cu numărul de salariați angajați în fiecare stat membru de către întreprinderea de dimensiune comunitară ori de grupul de întreprinderi de dimensiune comunitară, alocându-se fiecărui stat membru câte un loc pentru fiecare tranșă de salariați angajați în statul membru respectiv care reprezintă 10% din numărul de salariați angajați în toate statele membre în ansamblu sau o fracțiune din tranșa respectivă.”

16. Articolele 26 și 27 se abrogă.

17. La articolul 28, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comitetul european de întreprindere va desemna sau va alege noii membri, în condițiile prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare, potrivit prevederilor art. 24 alin. (2).”

18. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — Pentru a asigura continuitatea în cadrul comitetului european de întreprindere, în situațiile prevăzute în regulamentul de organizare și funcționare, se constituie o listă de rezervă, potrivit regulilor prevăzute la art. 13.”

19. La articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Pentru a asigura coordonarea activităților sale, comitetul european de întreprindere alege din rândul membrilor săi un comitet restrâns format din cel mult 5 membri, care trebuie să dispună de condițiile necesare pentru a-și putea desfășura activitatea în mod regulat.”

20. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Competența comitetului european de întreprindere se stabilește potrivit prevederilor art. 21 alin. (2)—(4).”

21. La articolul 33, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Conducerea centrală convoacă, cel puțin o dată pe an, o reuniune cu comitetul european de întreprindere, pentru a-l informa și a-l consulta cu privire la evoluția activității întreprinderii de dimensiune comunitară sau a grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară și a perspectivelor acesteia, în baza unui raport elaborat de conducerea centrală.”

22. La articolul 33, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (11)—(13), cu următorul cuprins:

„(11) Informarea comitetului european de întreprindere are în vedere, în special, următoarele aspecte:

- a) structura întreprinderii de dimensiune comunitară sau a grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară;
- b) situația economică și financiară a acestora;
- c) evoluția probabilă a activităților întreprinderii sau grupului de întreprinderi;
- d) producția și vânzările întreprinderii sau ale grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară.

(12) Informarea și consultarea comitetului european de întreprindere au în vedere, în special, următoarele aspecte:

- a) situația angajărilor și previziunile de dezvoltare în acest domeniu;
- b) investițiile;
- c) principalele modificări care privesc organizarea întreprinderilor sau grupurilor de întreprinderi;
- d) introducerea de noi metode de lucru sau noi procedee de producție;
- e) transferurile de producție, fuziunile, reducerea dimensiunii sau închiderea întreprinderilor, a filialelor, sucursalelor ori a altor sedii secundare sau a unor părți importante ale acestora;
- f) concedierile colective.

(13) Consultarea are loc astfel încât să permită reprezentanților salariaților să se întâlnească cu conducerea centrală și să obțină un răspuns motivat la orice punct de vedere pe care îl pot formula.”

23. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 33, când intervin situații excepționale sau în cazul unor decizii care afectează considerabil interesele salariaților, în special în cazul schimbării sediului, închiderii întreprinderilor sau filialelor, sucursalelor ori a altor sedii secundare, concedierilor colective,

comitetul restrâns sau, dacă acesta nu există, comitetul european de întreprindere are dreptul de a fi informat.

(2) În această situație, comitetul european de întreprindere sau, după caz, comitetul restrâns are dreptul de a se reuni, la solicitarea sa, cu conducerea centrală din România sau cu orice alt nivel de conducere din cadrul întreprinderii de dimensiune comunitară ori al grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară care are competența să ia decizii, pentru a fi informat și consultat.

(3) La reuniunea organizată cu comitetul restrâns au de asemenea dreptul să participe membrii care a fost aleși sau desemnați de filialele, sucursalele ori alte sedii secundare și/sau de întreprinderile care sunt direct afectate de măsurile sau deciziile respective.”

24. După articolul 36 se introduce un nou articol, articolul 361, cu următorul cuprins:

„Art. 361. — Informarea și consultarea prevăzută la art. 34 se efectuează fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la art. 2 alin. (1¹) și la art. 44—46.”

25. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — Anterior și după orice reuniune cu conducerea centrală, comitetul european de întreprindere sau comitetul restrâns, care poate fi extins atunci când este cazul, potrivit prevederilor art. 34 alin. (3), are dreptul să se reunească fără să fie prezentă conducerea centrală.”

26. După articolul 41 se introduc două noi articole, articolele 41¹ și 41², cu următorul cuprins:

„Art. 41¹. — Fără a aduce atingere capacității altor organisme sau organizații în acest domeniu, membrii comitetului european de întreprindere dispun de mijloacele necesare de aplicare a drepturilor care decurg din prezenta lege, pentru reprezentarea, în mod colectiv, a intereselor salariaților întreprinderii de dimensiune comunitară sau ai grupului de întreprinderi de dimensiune comunitară.

Art. 41². — Fără a aduce atingere art. 44, membrii comitetului european de întreprindere informează reprezentanții salariaților din filiale, sucursale sau oricare alt sediu secundar al întreprinderilor de dimensiune comunitară sau ai întreprinderilor aparținând unui grup de întreprinderi de dimensiune comunitară ori, în absența reprezentanților, totalitatea salariaților, cu privire la conținutul și rezultatele procedurii de informare și consultare puse în practică în condițiile legii.”

27. După articolul 42 se introduce un nou articol, articolul 421, cu următorul cuprins:

„Art. 421. — În măsura în care acest fapt este necesar pentru exercitarea atribuției lor de reprezentare într-un cadru internațional, membrilor grupului special de negociere și ai comitetului european de întreprindere li se asigură cursuri de formare, fără pierderi salariale.”

28. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Dispozițiile prezentei legi nu aduc atingere legislației române privind:

- a) cadrul general de informare și consultare a angajaților;
- b) procedurile specifice de informare și consultare în cazul concedierilor colective;
- c) procedurile specifice de informare și consultare în cazul transferului întreprinderii.

(2) Prezenta lege nu aduce atingere nivelului general de protecție a salariaților în domeniul informării și consultării salariaților prevăzut de legislația română în vigoare.”

29. **Primul punct al textului explicativ privind transpunerea normelor comunitare se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Directiva 2009/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de

întreprinderi de dimensiune comunitară, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 122 din 16 mai 2009;”.

Art. II. — Legea nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 13 aprilie 2007, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ROBERTA ALMA ANASTASE

București, 24 octombrie 2011.
Nr. 186.

PREȘEDINTELE SENATULUI

MIRCEA-DAN GEOANĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 217/2005 privind constituirea, organizarea și funcționarea comitetului european de întreprindere și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 octombrie 2011.
Nr. 766.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind gestionarea taxelor colectate în cadrul aplicării politicii agricole comune și care fac parte din sistemul de finanțare al fondurilor europene pentru agricultură, precum și din sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta lege reglementează instituirea obligației de plată, stabilirea, determinarea, controlul și colectarea sumelor reprezentând taxe colectate în cadrul aplicării politicii agricole comune și care fac parte din sistemul de finanțare al fondurilor

europene pentru agricultură, precum și din sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene.

Art. 2. — În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *taxe instituite prin politica agricolă comună* reprezintă sume de plată către bugetul general al Uniunii Europene, precum și/sau la bugetul de stat și care fac parte din sistemul de

finanțare al fondurilor europene pentru agricultură, precum și din sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene;

b) *autorități cu competențe în gestionarea taxelor instituite prin politica agricolă comună* sunt Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare *M.A.D.R.*, și Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, denumită în continuare *A.P.I.A.*, în privința gestionării sumelor prevăzute la art. 34 alin. (1) lit. b) și c) din Regulamentul (CE) nr. 1.290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune, cu modificările și completările ulterioare, iar în privința gestionării taxelor aferente organizării pieței comune a zahărului la sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene, *M.A.D.R.*, prin *A.P.I.A.*, și Ministerul Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile subordonate, potrivit competențelor stabilite prin prezenta lege;

c) *neregulă aferentă gestionării taxelor colectate în cadrul aplicării politicii agricole comune* reprezintă orice încălcare a unei dispoziții de drept al Uniunii Europene sau național care are sau ar putea avea ca efect prejudicierea bugetului general al Uniunii Europene ori a bugetului de stat, prin diminuarea sau pierderea veniturilor la sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene ori a veniturilor transferate fondurilor europene pentru agricultură;

d) *creanțe bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună* reprezintă sume de plată la Bugetul general al Uniunii Europene, precum și/sau la bugetul de stat, ca urmare a calculului taxelor instituite prin politica agricolă comună ori ca urmare a constatării de neregulă aferente gestionării taxelor colectate în cadrul aplicării politicii agricole comune;

e) *constatarea existenței creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună* este activitatea prin care se verifică, se stabilește, se individualizează obligația de plată și se emite titlul de creanță;

f) *colectarea creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună* constă în exercitarea funcției de administrare de către autoritățile cu atribuții specifice, în vederea stingerii creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, și este reglementată de prezenta lege și de actele normative care vor fi emise în aplicarea acesteia;

g) *anul comercial pentru organizarea comună a pieței zahărului* este perioada care începe la data de 1 octombrie și se încheie la 30 septembrie a anului următor;

h) *anul comercial pentru organizarea comună a pieței laptelui* este perioada de 12 luni cuprinsă între 1 aprilie a anului calendaristic curent și 31 martie a anului calendaristic următor;

i) *Codul de procedură fiscală* semnifică Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Taxe instituite prin politica agricolă comună

SECȚIUNEA 1

Taxa pe producția de zahăr și izoglucoză și taxa pe excedent pentru producția de zahăr și izoglucoză instituită în contextul organizării comune a pieței zahărului

Art. 3. — (1) Obligația plății taxei pe producția de zahăr și izoglucoză pentru producția realizată în cadrul cotelor repartizate României de către Uniunea Europeană revine contribuabililor producători de zahăr din sfeclă de zahăr și contribuabililor producători de izoglucoză, operatori economici, persoane fizice sau juridice.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se plătește până la sfârșitul lunii februarie a anului comercial respectiv de către contribuabilii

prevăzuți la alin. (1) și se face venit la bugetul de stat, urmând a fi transferată sistemului de resurse proprii al Uniunii Europene.

Art. 4. — Repartizarea cotelor de producție de zahăr și izoglucoză pentru fiecare producător și calcularea cuantumului taxei în raport cu aceste cote se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, în funcție de decizia Comisiei Europene privind cotele de producție de zahăr și izoglucoză alocate României.

Art. 5. — (1) În conformitate cu prevederile art. 64 din Regulamentul (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”), cu modificările și completările ulterioare, se instituie obligația de plată a taxei pe excedentul de zahăr și izoglucoză, taxă care se face venit la bugetul de stat și se virează sistemului de resurse proprii al Uniunii Europene.

(2) Taxele prevăzute la alin. (1) sunt datorate de producătorii de zahăr obținut din sfeclă de zahăr și de producătorii de izoglucoză pentru producția realizată în afara cotei repartizate acestora pe an comercial care nu a fost utilizată conform uneia dintre destinațiile prevăzute la art. 61 lit. a) și b)—d) din Regulamentul (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Taxa prevăzută la alin. (1) se plătește de către contribuabilii prevăzuți la alin. (2) până la data de 1 iunie a anului comercial care urmează anului comercial în care s-a produs excedentul.

Art. 6. — (1) Calculul și urmărirea colectării prin încasare a taxelor prevăzute la art. 3 se realizează de *M.A.D.R.*, prin *A.P.I.A.*

(2) Încasarea taxelor prevăzute la art. 3 se realizează în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis pe numele *A.P.I.A.*, urmând a fi transferate sistemului de resurse proprii al Uniunii Europene.

(3) Pentru administrarea de către *M.A.D.R.*, prin *A.P.I.A.*, a taxelor prevăzute la art. 3 se aplică în mod corespunzător procedurile în materie de administrare a creanțelor fiscale.

SECȚIUNEA a 2-a

Sumele temporare de restructurare datorate în contextul instituirii unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană

Art. 7. — În vederea finanțării măsurilor de restructurare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 de instituire a unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 privind finanțarea politicii agricole comune, se instituie obligația plății de sume temporare de restructurare.

Art. 8. — (1) Sumele temporare de restructurare, stabilite conform art. 11 alin. (2) și (6) din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006, se colectează de la producătorii de zahăr din sfeclă de zahăr și de la producătorii de izoglucoză care dețin o cotă.

(2) Sumele temporare de restructurare se plătesc de către contribuabilii prevăzuți la alin. (1) la termenele și în tranșele stabilite de art. 11 alin. (5) din Regulamentul (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006.

Art. 9. — Veniturile provenite din colectarea acestor sume se fac venit la bugetul de stat, urmând a fi transferate Fondului temporar pentru restructurarea industriei zahărului în Comunitatea Europeană, care face parte din Fondul European de Garantare Agricolă, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 320/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006, precum și ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1.605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar

aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, publicat în Jurnalul Oficial, seria L nr. 248 din 16 septembrie 2002, p.1, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — Sumele datorate și netransferate potrivit prevederilor art. 8 și 9 se pot compensa cu sumele ce urmează a fi rambursate de către Comisia Europeană, fiind înregistrate în declarația lunară de cheltuieli întocmită de către A.P.I.A.

SECȚIUNEA a 3-a

Taxe și contribuții instituite prin politica agricolă comună în contextul organizării comune a pieței laptelui de vacă

Art. 11. — (1) Taxa pe excedent în sectorul laptelui reprezintă suma pe care România o datorează Comunității Europene ca urmare a comercializării laptelui de vacă și a altor produse lactate peste cota națională atribuită.

(2) Obligația de plată a taxei în sectorul laptelui rezultată din depășirea cotei individuale de vânzări directe și livrări în sectorul laptelui de vacă revine persoanelor care contribuie la depășirea componentelor cotei de lapte, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Taxa pe excedent se calculează de către A.P.I.A. și este stabilită la nivel național separat pentru livrări și vânzări directe.

(4) Taxa pe excedent este repartizată în întregime între producătorii care au contribuit la depășirea cotei naționale prin depășirea cotelor lor individuale.

Art. 12. — (1) Taxa datorată rezultată din depășirea cotei individuale de livrări este plătită de cumpărător, care colectează de la producători sumele datorate de aceștia în scopul achitării taxei în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, gestionat de M.A.D.R., deschis pe numele A.P.I.A.

(2) Taxa datorată rezultată din depășirea cotei individuale de vânzări directe este plătită direct de producători în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, gestionat de M.A.D.R., deschis pe numele A.P.I.A.

(3) În fiecare an, înainte de 1 octombrie a anului calendaristic, cumpărătorul și, în cazul vânzărilor directe, producătorul care trebuie să achite taxa plătesc sumele datorate în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, gestionat de M.A.D.R. și deschis pe numele A.P.I.A.

(4) Dacă termenul de plată a taxei nu se respectă, sumele datorate sunt supuse procentelor de referință la 3 luni aplicabile la data de 1 octombrie a fiecărui an calendaristic, stabilite de EURIBOR și majorate cu un procent, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 595/2004 al Comisiei din 30 martie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.788/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a unei prelevări în sectorul laptelui și al produselor lactate, publicat în Jurnalul Oficial, seria L nr. 94 din 31 martie 2004, p. 22, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Sumele provenite din colectarea taxei pe excedent se fac venit la bugetul de stat și reprezintă venituri alocate Fondului European de Garantare Agricolă, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1.605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002, cu modificările ulterioare.

(6) Taxa pe excedent se plătește de către statul membru între 16 octombrie și 30 noiembrie următor anului de cotă încheiat, în contul Fondului European de Garantare Agricolă.

Art. 13. — Termenii *lapte, cumpărător, livrare, vânzare directă, producător* sunt utilizați în prezenta secțiune cu înțelesul definit în Regulamentul (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — Sumele datorate și neplătite potrivit prevederilor art. 12 se pot compensa cu sumele ce urmează a fi rambursate

de către Comisia Europeană, fiind înregistrate în declarația lunară de cheltuieli întocmită de către A.P.I.A.

SECȚIUNEA a 4-a

Taxe instituite prin politica agricolă comună în contextul stabilirii necesarului tradițional de aprovizionare din import cu zahăr brut

Art. 15. — În conformitate cu art. 15 alin. (1), paragraful al doilea din Regulamentul (CE) nr. 891/2009 al Comisiei din 25 septembrie 2009 privind deschiderea și gestionarea anumitor contingente tarifare comunitare în sectorul zahărului, cu modificările și completările ulterioare, și cu art. 11 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 828/2009 al Comisiei din 10 septembrie 2009 de stabilire, pentru anii de piață 2009/2010—2014/2015, a normelor de aplicare pentru importul și rafinarea produselor din sectorul zahărului încadrate la poziția tarifară 1701 în cadrul acordurilor preferențiale, cu modificările și completările ulterioare, se instituie obligația de plată, până la data de 1 iunie următoare anului de piață vizat, pentru fiecare titular inițial de licență de import pentru zahăr destinat rafinării care nu prezintă în termen de 6 luni de la expirarea valabilității respectivei licențe de import o dovadă considerată admisibilă de către autoritățile competente a faptului că rafinarea a avut loc înainte de sfârșitul celei de-a treia luni următoare celei în care expiră respectiva licență de import, a unei sume egale cu echivalentul în lei a 500 euro pe tonă pentru cantitățile de zahăr în cauză, fiind exceptate cazurile în care există motive excepționale de forță majoră.

Art. 16. — Se instituie obligația de plată, până la data de 1 iunie care urmează anului de comercializare în cauză, pentru fiecare producător de zahăr autorizat în conformitate cu art. 57 din Regulamentul (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, a sumei de 500 euro per tonă pentru cantitățile de zahăr menționate la alin. (2) lit. c) al art. 15 din Regulamentul (CE) nr. 891/2009 al Comisiei din 25 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 alin. (2) lit. c) din Regulamentul (CE) nr. 828/2009 al Comisiei din 10 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, pentru care nu pot prezenta o dovadă care să fie considerată admisibilă și care să arate că rafinarea a fost efectuată din motive tehnice excepționale și întemeiate.

Art. 17. — (1) Angajamentele de rafinare și plată asumate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 891/2009 al Comisiei din 25 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, și al Regulamentului (CE) nr. 828/2009 al Comisiei din 10 septembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, constituie titluri de creanță.

(2) Veniturile provenite din colectarea taxei prevăzute la art. 15 și 16 se fac venit la bugetul de stat și se transferă la Fondul European de Garantare Agricolă, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1.605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. — Sumele datorate și netransferate potrivit art. 17 se pot compensa cu sumele ce urmează a fi rambursate de către Comisia Europeană, fiind înregistrate în declarația lunară de cheltuieli întocmită de către A.P.I.A.

SECȚIUNEA a 5-a

Taxe instituite prin politica agricolă comună pentru zahărul industrial de import

Art. 19. — (1) Se instituie obligația de plată a unei sume egale cu echivalentul în lei a 5 euro per tonă pentru fiecare zi de întârziere, pentru întreprinderile de prelucrare a zahărului

industrial de import, în cazul în care acestea nu furnizează până la sfârșitul celei de-a șaptea luni următoare celei în care s-a efectuat importul o dovadă satisfăcătoare din care reiese că a utilizat cantitățile importate ca zahăr industrial de import pentru fabricarea produselor prevăzute în anexa la Regulamentul (CE) nr. 967/2006 al Comisiei din 29 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind producția peste cotă în sectorul zahărului, cu modificările ulterioare, și în conformitate cu autorizația prevăzută la art. 5 din același regulament, dovadă care constă în înscrierea computerizată în registre a cantităților din produsele respective, efectuată în cursul procesului de producție sau la încheierea acestuia.

(2) În cazul în care până la sfârșitul celei de a noua luni următoare celei în care s-a efectuat importul întreprinderea de prelucrare nu a furnizat dovada prevăzută la alin. (1), cantitatea respectivă se consideră declarată în surplus în sensul art. 13 din Regulamentul (CE) nr. 967/2006 al Comisiei din 29 iunie 2006, cu modificările ulterioare, și întreprinderea de prelucrare are obligația să plătească o sumă egală cu echivalentul în lei a 500 euro per tonă pentru cantitatea respectivă.

(3) Veniturile provenite din colectarea taxei prevăzute la alin. (1) și (2) se fac venit la bugetul de stat și se transferă la Fondul European de Garantare Agricolă, conform prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1.605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002, cu modificările ulterioare.

Art. 20. — Sumele datorate și netransferate potrivit art. 19 se pot compensa cu sumele ce urmează a fi rambursate de către Comisia Europeană, fiind înregistrate în declarația lunară de cheltuieli întocmită de către A.P.I.A.

CAPITOLUL III

Calculul, controlul, constatarea și colectarea creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună

SECȚIUNEA 1

Obiectul calculului, controlului și constatării creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună

Art. 21. — (1) Obiectul calculului creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună îl constituie stabilirea bazei de calcul, individualizarea sumelor de plată și a persoanelor juridice ori persoanelor fizice debitoare, ca urmare a aplicării sistemului de taxe instituite prin politica agricolă comună.

(2) Obiectul controlului creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună îl constituie verificarea modalității de stabilire a bazei de calcul, modalității de calcul și de individualizare a obligației de plată a taxei instituite prin politica agricolă comună.

(3) Obiectul constatării existenței creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună îl constituie stabilirea neregulilor, prejudiciilor și/sau a persoanelor juridice ori persoanelor fizice debitoare, ca urmare a nerespectării dispozițiilor de drept al Uniunii Europene sau național, care au avut ca efect sau ar fi putut avea ca efect prejudicierea bugetului general al Uniunii Europene sau a bugetului de stat, prin diminuarea sau pierderea veniturilor la sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene, sau a veniturilor transferate fondurilor europene pentru agricultură.

Art. 22. — (1) Constituie titlu de creanță documentul de calcul și individualizare a obligațiilor de plată privind taxele instituite prin politica agricolă comună, precum și accesoriile aferente acestora, calculate până la data emiterii titlului de creanță.

(2) Titlul de creanță prevăzut la alin. (1) cuprinde elementele actului administrativ fiscal prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și elemente specifice, acolo unde este necesar.

(3) Titlul de creanță se emite de către A.P.I.A. și se comunică debitorului de către aceasta în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 23. — (1) Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor de plată reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, debitorul datorează, după acest termen, dobânzi și penalități de întârziere, potrivit prevederilor legale în materie fiscală.

(2) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin titluri de creanță întocmite de către A.P.I.A. sau, după caz, se actualizează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin decizie referitoare la obligațiile fiscale accesorii, în condițiile legii, și se fac venit la bugetul de stat.

Art. 24. — Împotriva titlului de creanță emis potrivit prevederilor art. 22 se poate formula contestație, care se depune la organul emitent și se soluționează de către acesta potrivit dispozițiilor titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Obiectul colectării creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună

Art. 25. — Constituie obiect al colectării creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună sumele de plată către bugetul general al Uniunii Europene, precum și/sau către bugetul de stat și care fac parte din sistemul de finanțare al fondurilor europene pentru agricultură sau din sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene, precum și accesoriile acestora, respectiv dobânzi și penalități de întârziere, costuri bancare, precum și alte sume stabilite de lege în sarcina debitorului.

CAPITOLUL IV

Modalități de stingere a creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună

Art. 26. — (1) Stingerea creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună se realizează prin plata voluntară, prin executare silită, precum și prin alte modalități prevăzute de lege.

(2) Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind stingerea creanțelor fiscale se aplică în mod corespunzător.

Art. 27. — (1) Colectarea creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună prin plata voluntară de către persoanele obligate la plată conform prezentei legi se realizează de către A.P.I.A.

(2) Plata, conform alin. (1), se efectuează în lei, la termenele și în conturile indicate în titlul de creanță.

(3) Colectarea creanțelor bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, prin executare silită și alte modalități de stingere a creanțelor fiscale prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se realizează de către Agenția Națională de Administrare Fiscală, în condițiile legii.

Art. 28. — (1) Pentru creanțele bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, actul prevăzut la art. 22 alin. (1), comunicat debitorului, devine titlu executoriu în

condițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru creanțele bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună, asupra cărora s-a pronunțat instanța judecătorească, executarea silită se efectuează în temeiul hotărârii judecătorești care constituie titlu executoriu în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

(3) În cazul în care creanțele bugetare reprezentând taxe instituite prin politica agricolă comună nu pot fi colectate prin plata voluntară, autoritățile cu competențe în gestionarea taxelor instituite prin politica agricolă comună vor transmite titlurile executorii prevăzute la alin. (1) și (2) Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în condițiile legii, care va efectua procedura de executare silită. A.P.I.A. va informa organul fiscal cu privire la suma rămasă de plată, în cazul în care debitorul a efectuat plăți parțiale în perioada voluntară, precum și cu privire la orice plată survenită după data transmiterii titlului executoriu. Prevederile titlului VIII din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.

(4) A.P.I.A. este abilitată să dispună măsurile asigurătorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, atunci când există pericolul ca debitorul să se sustragă, să își ascundă ori să își risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea.

(5) Măsurile asigurătorii se dispun prin decizie emisă de directorul general A.P.I.A., cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se duc la îndeplinire de către organele fiscale teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) În titlurile executorii prevăzute la alin. (1) și (2) creanțele bugetare se înscriu în moneda națională. În cazul în care în titlurile executorii emise de instanța judecătorească creanțele bugetare sunt înscrise în altă monedă decât cea națională, A.P.I.A. este obligată să transmită organului fiscal echivalentul în lei al acestor sume. Echivalarea în lei a sumelor înscrise în titlurile executorii în altă monedă decât cea națională se va realiza utilizându-se cursul de schimb prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1.913/2006 al Comisiei din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a sistemului agromonetar al euro în sectorul agricol și de modificare a anumitor regulamente, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Necuprinderea în titlurile executorii a elementelor obligatorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sub condiția nulității absolute, precum și netransmiterea dovezii comunicării acestora către debitor, conduce la restituirea urgentă și motivată a acestora către A.P.I.A..

(8) Sumele colectate de organele competente prevăzute la alin. (3) se fac venit la bugetul de stat și se virează în conturile indicate în titlul executoriu sau comunicate de către A.P.I.A., după caz.

(9) Agenția Națională de Administrare Fiscală, în condițiile legii, este abilitată să emită decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii pentru recuperarea dobânzilor și penalităților de întârziere prevăzute la art. 23.

Art. 29. — Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale și prescripția dreptului de a cere executarea silită și a dreptului de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale, se aplică în mod corespunzător.

CAPITOLUL V

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 30. — La data intrării în vigoare a prezentei legi, art. 2 și 21 din Ordonanța Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 28 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 97/2006, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 31. — Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 180 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) contribuțiilor, cotizațiilor, taxelor și altor drepturi prevăzute în cadrul aplicării Politicii Agricole Comune;”.

2. La articolul 181 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

„a) pentru creanțele prevăzute la art. 180 alin. (1) lit. a), b), e), f) și h), Agenția Națională de Administrare Fiscală;”.

3. La articolul 181 alineatul (1), litera b) se abrogă.

Art. 32. — La art. 3 din Legea nr. 1/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 25 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, după litera u) se introduce o nouă literă, litera v), cu următorul cuprins:

„v) dispune măsuri asigurătorii asupra patrimoniului debitorilor proprii, în conformitate cu actele normative care reglementează regimul juridic al creanțelor administrate de Agenție, precum și în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 33. — Prin derogare de la dispozițiile art. 4 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile prezentei legi intră în vigoare în termen de 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 34. — Reglementările emise în temeiul actelor normative prevăzute la art. 30, 31 și 32 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentei legi, în măsura în care nu contravin prevederilor acesteia.

Art. 35. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se vor elabora instrucțiuni și formulare aprobate prin ordin comun al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului finanțelor publice.

Art. 36. — Dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 24 octombrie 2011.
Nr. 188.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind gestionarea taxelor colectate
în cadrul aplicării politicii agricole comune și care fac parte
din sistemul de finanțare al fondurilor europene pentru
agricultură, precum și din sistemul resurselor proprii al
Uniunii Europene**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind gestionarea taxelor colectate în cadrul aplicării politicii agricole comune și care fac parte din sistemul de finanțare al fondurilor europene pentru agricultură, precum și din sistemul resurselor proprii al Uniunii Europene, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 21 octombrie 2011.
Nr. 768.

DECIZII

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENATUL

DECIZIE**privind asigurarea conducerii Senatului
în perioada 31 octombrie—4 noiembrie 2011**

În conformitate cu art. 40 alin. (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — În perioada 31 octombrie—4 noiembrie 2011, conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Ioan Chelaru, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 28 octombrie 2011.
Nr. 12.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.013**

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 1 lit. b) și ale art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 1 și pct. 40 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația de Proprietari nr. 10 din Suceava în Dosarul nr. 2.743/86/2009 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Asociația de Proprietari nr. 10 din Suceava a depus o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător cu drept de a pleda în fața Curții Constituționale.

Președintele acordă cuvântul procurorului, care se opune cererii de amânare. Curtea, având în vedere data sesizării sale, respectiv 28 mai 2010, apreciază că autorul excepției a avut suficient timp pentru angajarea unui apărător și, prin urmare, respinge cererea de amânare formulată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 28 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.743/86/2009, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 1 și pct. 40 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă.**

Excepția a fost invocată de Asociația de Proprietari nr. 10 din Suceava într-un dosar având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei sentințe judecătorești prin care s-a respins cererea de anulare a unei autorizații de construcție/demolare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neclare prin faptul că nu definesc exact conținutul sintagmei „valoarea obiectului” în cazul proceselor și cererilor în materie civilă sau comercială.

În acest fel se lasă loc arbitrariului, revenind instanțelor posibilitatea de a califica o cale de atac și de a adăuga sau exclude un grad de jurisdicție, posibilitate ce este recunoscută exclusiv legiuitorului.

Tribunalul Suceava — Secția civilă, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1 pct. 1 și pct. 40 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005. Analizând motivele invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie dispozițiile art. 2 alin. 1 lit. b) și ale art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, întrucât dispozițiile art. 1 pct. 1 și pct. 40 din Legea nr. 219/2005 se referă tocmai la modificarea art. 2 alin. 1 lit. b) și ale art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă. Ulterior sesizării Curții Constituționale, art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă a fost modificat prin art. 1 pct. 26 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, însă soluția legislativă de principiu a fost menținută, astfel încât, având în vedere că noua reglementare este aplicabilă litigiului pendinte, Curtea urmează să se pronunțe asupra art. 2 alin. 1 lit. b) și a art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă în noua redactare.

Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 2: „*Tribunalul judecă:*

1. *În primă instanță: [...]*

b) *procesele și cererile în materie civilă al căror obiect are o valoare de peste 5 miliarde lei, cu excepția cererilor de împărțeaală judiciară, a cererilor în materia succesorală, a cererilor neevaluabile în bani și a cererilor privind materia fondului funciar, inclusiv cele de drept comun, petitorii sau, după*

caz, posesorii, formulate de terții vătămăți în drepturile lor prin aplicarea legilor în materia fondului funciar;”

— Art. 282¹ alin. (1): „Nu sunt supuse apelului hotărârile judecătorești date în primă instanță în cererile introduse pe cale principală privind pensii de întreținere, în litigiile al căror obiect are o valoare de până la 100.000 lei inclusiv, atât în materie civilă, cât și în materie comercială, asupra acțiunilor posesorii, acțiunilor în evacuare în materie comercială, a celor referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă și luarea măsurilor asigurătorii, asupra cererilor pentru repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procesele penale și în alte cazuri prevăzute de lege.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 126 privind instanțele judecătorești și art. 129 privind folosirea căilor de atac din Constituția României, precum și dispozițiilor art. 6 paragrafele 1 și 2 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale atacate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 282¹ din Codul de procedură civilă, Curtea a constatat prin Decizia nr. 970 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 14 septembrie 2009, că instituirea unor reguli speciale privind exercitarea căilor de atac nu contravine, așa cum susținea autorul excepției de neconstituționalitate, prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, atât timp cât, potrivit celor prevăzute de art. 282¹ din Codul de procedură civilă, părților interesate le este asigurată posibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabile.

De altfel, astfel cum au reținut Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție în Decizia nr. 32 din 9 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2008, prevederile art. 282¹ din Codul de procedură civilă exprimă voința legiuitorului de a suprima posibilitatea exercitării apelului împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în primă instanță în litigiile patrimoniale considerate de o importanță valorică mai redusă, în scopul asigurării celerității de soluționare a acestora.

Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, a statuat că dreptul de acces la tribunale nu este absolut și că, fiind vorba despre un drept pe care convenția l-a recunoscut fără să îl definească în sensul restrâns al

cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept (Hotărârea din 21 februarie 1975 pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 38). Pentru aceste motive nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De altfel, art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, potrivit căruia „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”, precum și art. 129, care prevede că, „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac.

De asemenea, prin Decizia nr. 440 din 15 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 octombrie 2005 și prin Decizia nr. 522 din 11 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 993 din 9 noiembrie 2005, Curtea a reținut, în esență, că diferențierea hotărârilor care pot fi sau nu pot fi supuse apelului se face pe criteriul valorii obiectului litigiului, iar nu pe cel al averii și, prin urmare, textul legal criticat nu instituie discriminări pe criteriile prevăzute de art. 4 din Constituție, de natură să aducă atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii.

Regimul juridic diferit este determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

Referitor la prevederile art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, Curtea Constituțională a stabilit prin Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, că nu se poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale nicio categorie sau grup social, însă legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Aceleași concluzii se impun și în privința dispozițiilor art. 2 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură civilă, așa cum a constatat, de altfel, Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 1.417 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2011, statuând că dispozițiile legale respective sunt constituționale.

Neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale în materie, atât soluția, cât și considerentele din deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. 1 lit. b) și ale art. 282¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Asociația de Proprietari nr. 10 din Suceava în Dosarul nr. 2.743/86/2009 al Tribunalului Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.063

din 14 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 și 5
din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Ghețu și Ion Ghețu în Dosarul nr. 5.076/1.748/2010 al Judecătoriai Cornetu, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.990D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 155D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Aproamatco” — S.A. din București în Dosarul nr. 30.031/301/2010 al Judecătoriai Sectorului 3 București.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Societatea Comercială „Aproamatco” — S.A. din București, doamna avocat Vasilica Coroiu, lipsind partea Kamilari LLC Washington D.C., față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Domnul avocat Radu Octavian Englezu, prezent în sală, a notificat faptul că a încetat contractul de asistență juridică cu partea Kamilari LLC Washington D.C.

Având în vedere identitatea de obiect a excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 155D/2011 la Dosarul nr. 3.990D/2010.

Atât reprezentantul părții prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public arată că sunt de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 155D/2011 la Dosarul nr. 3.990D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate din Dosarul nr. 155D/2011, care solicită admiterea acesteia, precum și reprezentantului Ministerului Public, care, invocând jurisprudența în materie a Curții, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 27 septembrie 2010 și 29 noiembrie 2010 pronunțate în dosarele nr. 5.076/1.748/2010, respectiv nr. 30.031/301/2010, **Judecătoria Cornetu și Judecătoria**

Sectorului 3 București au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Excepția a fost invocată de Ion Ghețu și Elena Ghețu, precum și de Societatea Comercială „Aproamatco” — S.A. din București, în dosare având ca obiect soluționarea unor cereri de încuviințare a executării silite.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile legale criticate ce reglementează încuviințarea executării silite contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție referitoare la accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, în măsura în care titlul executoriu în baza căruia s-a solicitat încuviințarea executării silite nu este o hotărâre judecătorească. În opinia autorilor excepției, dispoziția cuprinsă în art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă referitoare la soluționarea cererii de încuviințare a executării silite fără citarea părților este de natură să-i împiedice pe debitori să aducă la cunoștința instanței neconcordanțele existente în titlul executoriu. Mai mult, susțin debitorii, împotriva acestora pot fi dispuse măsuri fără ca ei să-și poată exercita drepturile procedurale și fără respectarea principiilor care guvernează procesul civil, respectiv contradictorialitatea și publicitatea ședințelor de judecată și dreptul de a propune probe.

De asemenea, se mai susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât creditorului i se creează o situație mult mai avantajoasă. Astfel, acesta este protejat prin prisma faptului că i se refuză debitorului orice posibilitate de a fi chemat la soluționarea cererii de încuviințare a executării silite pentru a se putea apăra și pentru a putea aduce la cunoștința instanței de judecată eventualele situații care ar putea duce la respingerea cererii de încuviințare a executării silite (ca, de exemplu, situația în care a achitat debitul sau alte situații de acest tip, care ar duce la inexistența obiectului unei executări și pe care un creditor de rea-credință nu le-ar aduce la cunoștința instanței de judecată). Mai mult, debitorului i se refuză posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii de încuviințare a executării silite, chiar în cazul în care apare o eroare judiciară.

Judecătoria Cornetu și Judecătoria Sectorului 3 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătoria-raportori, punctul de vedere al părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate

la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 373¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Asupra cererii de încuviințare, președintele instanței de executare se pronunță prin încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților. Încheierea de încuviințare a cererii de executare silită nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs numai de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.*”

Dispozițiile art. 373¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate prin art. I pct. 36 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Soluția legislativă din textul criticat a fost preluată prin dispozițiile art. 373¹ alin. 2 și 5 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „*Instanța de executare încuviințează executarea silită a obligației stabilite prin titlul executoriu, printr-o singură încheiere dată în camera de consiliu, fără citarea părților, în termen de cel mult 7 zile de la înregistrarea cererii de încuviințare a executării silite.[...]*”

Încheierea prin care instanța admite cererea de încuviințare a executării silite nu este supusă niciunei căi de atac. Încheierea prin care se respinge cererea de încuviințare a executării silite poate fi atacată cu recurs numai de către creditor, în termen de 5 zile de la comunicare.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că modificarea operată prin Legea nr. 202/2010, care păstrează soluția legislativă anterioară, completând-o, este de imediată aplicare, inclusiv litigiului în cauză, astfel că dispozițiile art. 373¹ alin. 2 și 5 din Codul de procedură civilă vor constitui obiectul controlului de constituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 373¹ alin. 2 și 5 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Elena Ghețu și de Ion Ghețu în Dosarul nr. 5.076/1.748/2010 al Judecătorei Cornetu și de Societatea Comercială „Apromatco” — S.A. din București în Dosarul nr. 30.031/301/2010 al Judecătorei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

DECIZII ALE PRIMULUI-MINISTRU**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIMUL-MINISTRU****DECIZIE****pentru desemnarea reprezentanților Guvernului României
în cadrul Consiliului Național Tripartit pentru Dialog Social**

Având în vedere propunerile formulate prin Memorandumul nr. 851/S.B. din 25 octombrie 2011, cu tema „Constituirea Consiliului Național Tripartit pentru Dialog Social”, inițiat de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 76 lit. b) din Legea dialogului social nr. 62/2011,

primul-ministru emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se desemnează reprezentanții Guvernului României în cadrul Consiliului Național Tripartit pentru Dialog Social, conform anexei care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

București, 28 octombrie 2011.
Nr. 120.

*ANEXĂ***Reprezentanții Guvernului României în cadrul Consiliului Național Tripartit pentru Dialog Social**

Nr. crt.	Instituția	Reprezentant
1.	Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale	Sulfina Barbu Valentin Mocanu
2.	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	Barna Tanczos
3.	Ministerul Administrației și Internelor	Gheorghe Emacu
4.	Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri	Borbély Károly Constantin Claudiu Stafie
5.	Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale	Marius-Constantin Fecioru
6.	Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului	Oana Iulia Adriana Badea
7.	Ministerul Finanțelor Publice	Dan-Tudor Lazăr
8.	Ministerul Justiției	Alina Mihaela Bica
9.	Ministerul Mediului și Pădurilor	Marin Anton
10.	Ministerul Sănătății	Cristian Anton Irimie
11.	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii	Pistru Popa Eusebiu Manea
12.	Ministerul Afacerilor Europene	Bogdan Mănoiu
13.	Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului	Eugen-Dicones Curteanu
14.	Ministerul Culturii și Patrimoniului Național	Vasile Timiș
15.	Secretariatul General al Guvernului	Eugen Georgescu
16.	Aparatul propriu de lucru al primului-ministru	Andreea Paul
17.	Comisia Națională de Prognoză	Ion Ghizdeanu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	245	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	370	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.270	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	300	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	35	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

